

[Flemming Hansen]

Den forrige førstebehandling af disse lovfor-
slag foregik den 11. december 1987, i sidste
samling, og var en af sidste samlings største
samlede lovpakker.

I Folketingets Erhvervsudvalg gav det et me-
get stort arbejde. Jeg mindes ikke at have set
et lovkompleks med så mange spørgsmål, som in-
dustriministeren måtte besvare i denne sag –
der var vist et sted mellem 300 og 400 spørgs-
smål.

Jeg mener derfor, man kan sige, at denne sag
har været gennemdiskuteret så grundigt, at den
ikke vil give anledning til diskussion i Er-
hvervsudvalget gennem længere tid, og opfor-
drer til, at vi får en hurtig udvalgsbehandling.

Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at
Folketingets Erhvervsudvalg havde besluttet
sig til at skrive betænkning, som skulle være af-
givet netop den dag, da valget blev udskrevet,
og også derfor håber jeg på en hurtig udvalgs-
behandling.

Jeg synes, man skal mærke sig, at der er for-
skel på industriministerens skriftlige fremsæt-
telse i forbindelse med lovforslagene fremsæt-
telse i sidste samling og i år. Der er nemlig den
meget væsentlige forskel, at sidste gang mini-
steren fremsatte lovforslagene, var 40 pct. af de
danske skibe udflaget, og det er nu steget til 47
pct.; opgjort i tonnage er det steget til 50 pct.
Det bekræfter, hvad ministeren sagde i sin før-
ste skriftlige fremsættelse, nemlig at vi i 1990 ik-
ke har en dansk skibsfart tilbage, hvis udviklin-
gen får lov til at fortsætte. Det synes jeg må gøre
indtryk også i Socialdemokratiet.

Tommy Dinesen (SF):

Lad mig begynde med at repetere SF's syns-
punkter fra, da vi i december 1987 behandlede
de samme uhyrligt arbejdsgivervenlige lovfor-
slag fremsat af regeringen, nu med De Radika-
les velsignelse.

Når jeg begynder med at repetere, er det ik-
ke, fordi SF har skiftet holdning til disse lovfor-
slag, der bomber dansk fagbevægelse 100 år til-
bage, nej, det er af hensyn til de eventuelle for-
skere, journalister eller andre, som på et senere
tidspunkt i Danmarkshistorien måtte undre sig
over, at den danske sømandsstand i efteråret
1988 uddøde næsten totalt. De »danske« skibe,
der blev tilbage, havde naturligvis Dannebrog i
agterstaven, men det var sjældent, at der taltes
dansk om bord, for et flertal i det danske Folke-

ting vedtog i det Herrens år 1988 at oprette et
Dansk Internationalt Skibsregister, DIS, som i
realiteten betød, at alle danske overenskomster
til søs blev gjort ugyldige. Det blev de, fordi det
nu blev muligt at lave både individuelle og kol-
lektive overenskomster med udenlandske sø-
folk fra tredjelande til hyrer, der lå langt under
det, som de danske søfartsorganisationer havde
forhandlet sig frem til under overenskomstfor-
handlinger.

Redernes argumenter for oprettelse af DIS er
selvfølgelig de urimeligt høje lønninger, som
søfolkene skal have, samt søfolkenes krav om
at komme hjem efter 5 måneder på et dansk
skib! Der går mange historier om, hvor meget
der tjenes til søs. Hyren til f.eks. en matros er
imidlertid kun på ca. 11.000 kr. om måneden
plus kost; tjenes der mere, er det på overtid.

Det fremgik da også af nogle af svarene på de
spørgsmål, der blev stillet ved den tidligere før-
stebehandling, at lønudgifterne kun er på 11
pct. af det beløb, et skib sejler ind.

Nu er det at arbejde til søs et specielt erhverv,
og nogle af de tilstedeværende er sikkert kom-
plet ligeglade med de argumenter, vi fra SF's si-
de har fremført, for det drejer sig om penge til
Danmarks slunkne valutakasse. Om det er asi-
ater eller andre udlændinge, der sejler i danske
skibe til slavekontrakter, vil et flertal her i Fol-
ketinget sikkert ikke tage hensyn til.

Men siden vi i december 1987 behandlede
forslaget om DIS, er der blevet besvaret et par
hundrede spørgsmål, og de siger helt klart, at
det, vi fra SF sagde ved førstebehandlingen,
holder stik.

Regeringens forslag om et DIS har jo på læn-
gere sigt nogle meget interessante perspektiver;
især hvis man sammenligner med holdningen
til flygtninge og asylansøgere, må det konstate-
res, at der er forskel på folk. Det vidste vi natu-
rligvis i forvejen, men alligevel.

Regeringen har intet imod mennesker, der
kommer andre steder fra, bare de vil arbejde til
lønninger og under forhold, der ligger under
den standard, som søfartsorganisationerne i
Danmark har forhandlet sig frem til. Det er
essensen af disse DIS-forslag. Forslagene er
rent ud sagt asociale i bund og grund. Hvorle-
des vil man kunne retssikre og beskytte en
udenlandsk eller dansk sømand på et dansk
skib, hvor den øverste ansvarlige, nemlig skibs-
føreren, ikke behøver at være dansk, men blot